

FARAGÓ FERENC

TANYAI SZILÁNKOK...

Csak, ha a világ *bennem* van, úgy tudok én is benne lenni a *világban*.

Könnyű olyan bűnöktől tartózkodnunk, amelyeket soha el sem követnénk...

Egoizmus. Gyakran magunkban a *rosszat* is szeretjük, a másokban pedig a *jót* is gyűlöljük.

Érdemeket nem lehet *szerezni* – csakis *kiérdemelni*.

Mindnyájan kiválasztottak vagyunk!!!

Elkezdeni és *abbahagyni* a legnehezebb...

A *megvalósulás* csalóka, a *lehetőség* reménykeltő.

Ha egy ajtó nem nyílik *kifelé*, lehet, hogy nyílik *befelé*.

Egy őszinte hang van már csupán: a *visszhang*.

Merjünk néha *ellentmondani* az egyetértésekre, és merjünk néha *egyetérteni* az ellentmondásokkal.

Időnként félbe kellene szakítani magunkat!

Ha a ló megbotlik, valami hiba van! - A lóban? - A lovasban? - Az útban? - *Mindháromban?*

A humor a létezők halhatatlanságára utal...

A világ egy furcsa hely: sok mindenki megfordul benne, de senki sem marad ott túl sokáig.

A reménytelenségben ott van a *remény*; a reményben ott van a *reménytelenség*.

Általában olyan hiányosságokban szenvedünk, amiket másoknak tulajdonítunk.

Nem azok a nagy kísértések, amelyeknek ellenállunk, hanem azok, amelyeknek engedünk.

Az *igazság* mindig a mi oldalunkon áll. Az *igazságtalanság* mindig a másikén - s ezt mások is így gondolják.

Mindig *többnek* vagy *kevesebbnek* érezzük magunkat, mint amilyenek valójában vagyunk.

Természetesen a természetellenes is természetes...

Egy újabb szó mindig kimondható, de visszavonni már nehezebb.

Aki ég, másokat is melegít...

Az *álom* is valóságos. – A *valóság* is álom.

Epidermisz. Ahhoz, hogy jól érezzük magunkat a bőrünkben elengedhetetlen, hogy mások is jól érezhessék magukat a bőrükben.

A felfogás egyben félrefogás is...

Öregnek épp oly' nehéz lenni, mint fiatalnak – s a kettő közt oly' rövid az átmenet.

Az érzékiség nem *érzelgőség*, mint ahogy a szolgálat sem *szolgalelkűség*.

A pártatlanság pártját kellene létrehoznunk!

Ami *belsőleg* különbözik, az *külsőleg* is fog.

A fény csak megvilágít, de nem változtat meg.

Skizofrénia. A *szívével* jó, az *eszével* kegyetlen.

Van úgy, ha nevetni akarunk, *sírunk* és van úgy is, ha sírni akarunk, *nevetünk*.

Fejlődés. Ami eddig *biztos* volt, az kérdéssé válik. Ami eddig *kérdéses* volt, a biztossá válik.

„Add oda mindened!” – hogy visszakaphasd magadat.

A *buddhizmusban* legalább annyi kereszténység van, mint amennyi buddhizmus van a *kereszténységben*.

A *tömeget* nagyon könnyű felizgatni, de nagyon nehéz lecsillapítani. - A *közösséget* nem lehet felizgatni, így nem is kell lecsillapítani.

A *valótlan* dolgok választanak el bennünket egymástól; a *valós* dolgok kötnek össze bennünket egymással.

Csak annak van koronája, aminek gyökere is van.

Az ember mindig azzal elégedetlen, ami van, és azzal lenne elégedett, ami nincs.
